

Den Europæiske Unions Tidende

C 45

48. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

19. februar 2005

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2005/C 45/01	Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. december 2004 i sag C-463/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (»Miljø — frie varebevægelser — emballage og emballageaffald — direktiv 94/62/EF — udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand — direktiv 80/777/EØF — forpligtelser til pantoprævning og tilbagetagelse af engangsemballager i forhold til den samlede procentdel af genbrugsemballage«)	1
2005/C 45/02	Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. december 2004 i sag C-19/02, (angående en anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof): Viktor Hložek mod Roche Austria Gesellschaft mbH (»Socialpolitik — mandlige og kvindelige arbejdstagere — lige løn — løn — begreb — overgangsydelse (»Überbrückungsgeld«) fastsat i en virksomhedsaftale — socialplan udarbejdet i forbindelse med en virksomhedsændring — ydelse tildelt arbejdstagere, der på opsigelsestidspunktet har en bestemt alder — ydelsen tildelt afskedigede arbejdstagere fra en alder, der er forskellig for mænd og kvinder — hensyntagen til den lovbestemte pensionsalder, der er fastsat i national ret, og som er forskellig for mænd og kvinder«)	1
2005/C 45/03	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. december 2004 i sag C-271/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige (Traktatbrud — fiskeri — bevarelse og forvaltning af ressourcerne — kontrolforanstaltninger over for fiskeriet)	2
2005/C 45/04	Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. december 2004 i sag C-277/02, (angående en anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht): EU-Wood-Trading GmbH mod Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (»Miljø — affald — forordning (EØF) nr. 259/93 om overførsel af affald — affald til nyttiggørelse — indsigelser — afsendelsesmyndighedens beføjelse — nyttiggørelse, der ikke opfylder kravene i artikel 4 i direktiv 75/442/EØF eller de nationale bestemmelser — afsendelsesmyndighedens beføjelse til at gøre sådanne indsigelser«)	2

2005/C 45/05	Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. december 2004 i sag C-309/02 (angående en anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Stuttgart), Radlberger Getränkegesellschaft mbH & S. Spitz KG mod Land Baden-Württemberg (»Miljø — frie varebevægelser — emballage og emballageaffald — direktiv 94/62/EF — forpligtelser til pantoprævning og tilbagetagelse af engangsemballage i forhold til den samlede procentdel af genbrugsemballage«)	3
2005/C 45/06	Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. december 2004 i sag C-434/02, Arnold André GmbH og Co. KG mod Landrat des Kreises Herford (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Minden) (Direktiv 2001/37/EF — fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer — artikel 8 — forbud mod markedsføring af tobaksvarer, som indtages oralt — gyldighed)	4
2005/C 45/07	Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. december 2004 i sag C-460/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Lufttransport — ground handling — direktiv 96/67/EF)	4
2005/C 45/08	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. december 2004 i sag C-24/03: Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (EUGFL — delvis annullation af Kommissionens beslutning 2002/881/EF — finansielle korrektioner — sektoren for frugt og grøntsager og offentlig oplagring af korn)	5
2005/C 45/09	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. december 2004 i sag C-36/03, angående en præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court): The Queen, efter begæring af: Approved Prescription Services Ltd. mod Licensing Authority (Lægemidler — markedsføringstilladelse — procedurer for produkter, der i det væsentlige svarer til hinanden)	5
2005/C 45/10	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. december 2004 i sag C-62/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Affald — direktiverne 75/442/EØF og 91/156/EØF — gennemførelse)	5
2005/C 45/11	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. december 2004 i sag C-79/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — jagt med limpinde)	6
2005/C 45/12	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. december 2004 i sag C-123/03 P, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Greencore Group plc (Påstand om annullation af en skrivelse fra Kommissionen — afvisning af at betale renter af et tilbagebetalt beløb — begrebet »retsakt, som bekræfter en tidligere retsakt« — betaling af hovedstolen uden renterne — ingen tidligere beslutning om afvisning)	6
2005/C 45/13	Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. december 2004 i sag C-177/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — direktiv 89/618/Euratom — oplysning af befolkningen i tilfælde af strålingsfare — manglende gennemførelse)	7
2005/C 45/14	Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. december 2004 i sag C-210/03, The Queen, ex parte: Swedish Match AB, Swedish Match UK Ltd mod Secretary of State for Health (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)) (Direktiv 2001/37/EF — fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer — artikel 8 — forbud mod markedsføring af tobaksvarer, som indtages oralt — gyldighed — fortolkning af artikel 28 EF-30 EF — foreneligheden af en national lovgivning, der indeholder et tilsvarende forbud)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 45/15	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. december 2004 i sag C-272/03, Hauptzollamt Neubrandenburg mod Jens Christian Siig (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (EF-toldkodeks — toldskyldens opståen — midlertidig indførsel — udskiftning af sættevognstrækker) 8	8
2005/C 45/16	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. december 2004 i sag C-293/03, Gregorio My mod Office national des pensions (ONP) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Bruxelles) (Tjenestemænd — overførsel af pensionsrettigheder — artikel 11 i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten — førtidspension — hensyntagen til beskæftigelsesperioder ved De Europæiske Fællesskaber — artikel 10 EF) 8	8
2005/C 45/17	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. december 2004 i sag C-516/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — miljø — affaldshåndtering — lossepladsen i Campolunga (Ascoli Piceno) — direktiv 75/442/EØF, som ændret ved direktiv 91/156/EØF — artikel 4 og 8) 9	9
2005/C 45/18	Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. december 2004 i sag C-520/03, José Vicente Olaso Valero mod Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanien)) (Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstageren i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — direktiv 80/987/EØF — anvendelsesområde — begrebet »tilgodehavender« — begrebet »løn« — godtgørelse for uberettiget afskedigelse) 9	9
2005/C 45/19	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. december 2004 i sag C-523/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Biotrast SA (Voldgiftsbestemmelse — tilbagebetaling af forskud — renter — udeblivelsessag) 10	10
2005/C 45/20	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. december 2004 i sag C-528/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene (Traktatbrud — direktiv 2002/35/EF — søtransport — sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe) 10	10
2005/C 45/21	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. december 2004 i sag C-88/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland. (Traktatbrud — direktiv nr. 2001/29/EF — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 11	11
2005/C 45/22	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. december 2004 i sag C-172/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — manglende gennemførelse — direktiv 1999/31/EF — affaldshåndtering — deponering af affald — inert affald fra byggearbejder samt offentlige bygge og anlægsarbejder) 11	11
2005/C 45/23	Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. oktober 2004 i sag C-238/03 P, Maja Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — tilskud fra Fællesskabet — ophævelse af den tildelte støtte til modernisering af en landbrugsvirksomhed) 12	12
2005/C 45/24	Sag C-459/04: Sag anlagt den 29. oktober 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige 12	12
2005/C 45/25	Sag C-489/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 24. november 2004 af Verwaltungsgericht Sigmaringen (Tyskland) i sagen Alexander Jehle mod Land Baden-Württemberg 12	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 45/26	Sag C-490/04: Sag anlagt den 29. november 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	13
2005/C 45/27	Sag C-491/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet den 24. november 2004 af VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre i sagen Dollond and Aitchison Ltd mod Commissioners of Customs and Excise	14
2005/C 45/28	Sag C-494/04: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 26. november 2004 af Hoge Raad der Nederlanden i sagen Heintz van Landewyck S.a.r.l. mod Staatssecretaris van Financiën	15
2005/C 45/29	Sag C-503/04: Sag anlagt den 7. december 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	15
2005/C 45/30	Sag C-507/04: Sag anlagt den 8. december 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	16
2005/C 45/31	Sag C-508/04: Sag anlagt den 8. december 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	17
2005/C 45/32	Sag C-511/04: Sag anlagt den 14. december 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	17
2005/C 45/33	Sag C-512/04 P: Appel iværksat den 15. december 2004 (fax af 14.12.2004) af Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt den 6. oktober 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-356/02, Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), støttet af Krafft SA.	18
2005/C 45/34	Slettelse af sag C-410/02	18
2005/C 45/35	Slettelse af sag C-50/03	19
2005/C 45/36	Slettelse af sag C-95/03	19
2005/C 45/37	Slettelse af sag C-146/03 P	19
2005/C 45/38	Slettelse af sag C-194/03	19
2005/C 45/39	Slettelse af sag C-345/03	19
2005/C 45/40	Slettelse af sag C-35/04	19
2005/C 45/41	Slettelse af sag C-50/04	20
2005/C 45/42	Slettelse af sag C-106/04	20
2005/C 45/43	Slettelse af sag C-163/04	20
2005/C 45/44	Slettelse af sag C-238/04	20
2005/C 45/45	Slettelse af sag C-263/04	20
2005/C 45/46	Slettelse af sag C-382/04	20

RETTE I FØRSTE INSTANS

2005/C 45/47	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. december 2004 i sag T-240/02, Koninklijke Coöperatie Cosun UA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Landbrug — fælles markedsordning — sukker — afgift på C-sukker, der afsættes på det indre marked — told — anmodning om fritagelse — billighedsklausul i henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1430/79 — begrebet import- eller eksportafgift — lighedsprincippet og retssikkerhedsprincippet — billighed«) 21	21
2005/C 45/48	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2004 i sag T-251/02, E mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — løn — udlandstillæg — dagpenge — bosættelsespenge — godtgørelse af rejseudgifter ved tiltræden af tjenesten og af flytteudgifter — indkaldelsessted — artikel 4, 5, 7, 9 og 10 i vedtægtens bilag VII — annullationssøgsmål — erstatningssøgsmål) 21	21
2005/C 45/49	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2004 i sag T-317/02, Fédération des Industries Condimentaires de France (FICF), Confédération Générale des Producteurs de lait de brebis et des Industriels du Roquefort, Comité Economique Agricole Régional »fruits et légumes de la région Bretagne« (Cerafel) og Comité Interprofessionnel des Palmipèdes à foie gras (CIFOG) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Fælles handelspolitik — Verdenshandelsorganisationen (WTO) — forordning (EF) nr. 3286/94 — handelshindringer — tilberedt sennep — afslutning af undersøgelsesproceduren vedrørende handelshindringer — Fællesskabets interesse) 22	22
2005/C 45/50	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 2004 i sag T-332/02, Nordspedizionieri di Danielis Livio & C. Snc, Livio Danielis og Domenico D'Alessandro mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Toldunion — fællesskabsforsendelse — svig — cigarettsmugleri — fritagelse for importafgifter — forordning (EØF) nr. 1430/79 — artikel 13: billighedsklausul — begrebet »særlige forhold«) 22	22
2005/C 45/51	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. november 2004 i sag T-376/02, O mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — vedtægtens artikel 78 — invalidepension — invaliditetsudvalg — sammensætning — erhvervssygdom) 23	23
2005/C 45/52	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. december 2004 i sag T-8/03, El Corte Inglés, SA, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — figurmærket EMILIO PUCCI — indsigelse rejst af indehaveren af de nationale figurmærker EMIDIO TUCCI — delvist afslag på registrering) 23	23
2005/C 45/53	Sag T-422/04: Sag anlagt den 12. oktober 2004 af Luciano Lavagnoli mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber 23	23
2005/C 45/54	Sag T-439/04: Sag anlagt den 5. november 2004 af Eurohypo AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) 24	24
2005/C 45/55	Sag T-452/04: Sag anlagt den 8. november 2004 af Éditions Odile Jacob SAS mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber 24	24
2005/C 45/56	Sag T-458/04: Sag anlagt den 22. november 2004 af Au Lys de France mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber 25	25
2005/C 45/57	Sag T-459/04: Sag anlagt den 22. november 2004 af Jorge Manuel Pinheiro de Jesus Ferreira mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber 25	25

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 45/58	Sag T-473/04: Sag anlagt den 6. december 2004 af Cristina Asturias Cuerno mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	26
2005/C 45/59	Sag T-474/04: Sag anlagt den 10. december 2004 af Pergan GmbH, Bocholt (Tyskland) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	27
2005/C 45/60	Sag T-501/04: Sag anlagt den 23. december 2004 af Bodegas Franco-Españolas, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	27
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
		
	III <i>Oplysninger</i>	
2005/C 45/61	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 31 af 5.2.2005	28

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 14. december 2004

i sag C-463/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (⁽¹⁾)

(»Miljø — frie varebevægelser — emballage og emballageaffald — direktiv 94/62/EF — udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand — direktiv 80/777/EØF — forpligtelser til pantoprævning og tilbagetagelse af engangsemballager i forhold til den samlede procentdel af genbrugsemballage«)

(2005/C 45/01)

(Processprog: tysk)

I sag C-463/01, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 3. december 2001, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. zur Hausen, som befuldmægtiget, støttet af Den Franske Republik ved G. de Bergues, E. Puisais og D. Petrausch, som befuldmægtigede, og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland først ved P. Ormond, derefter ved C. Jackson, som befuldmægtigede, mod Forbundsrepublikken Tyskland ved W.-D. Plessing og T. Rummmler, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt D. Sellner, har Domstolen (Store Afdeling) sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann og K. Lenaerts (refererende dommer) og dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 14. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 5 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, sammenholdt med artikel 28 EF, idet den ved § 8, stk. 1, og § 9, stk. 2, i Verordnung über die Vermeidung und Verwertung von Verpackungsabfällen (bekendtgørelse om begrænsning og genanvendelse af emballageaffald) har indført en

ordning for genbrug af emballage til varer, der i henhold til Rådets direktiv 80/777/EØF af 15. juli 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand skal påfyldes ved kilden.

- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

- 3) Den Franske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

(⁽¹⁾) EUT C 56 af 2.3.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 9. december 2004

i sag C-19/02, (angående en anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof): Viktor Hlozek mod Roche Austria Gesellschaft mbH (⁽¹⁾)

(»Socialpolitik — mandlige og kvindelige arbejdstagere — lige løn — løn — begreb — overgangsydelse («Überbrückungsgeld») fastsat i en virksomhedsaftale — socialplan udarbejdet i forbindelse med en virksomhedsændring — ydelse tildelt arbejdstagere, der på opsigelsestidspunktet har en bestemt alder — ydelsen tildelt afskedigede arbejdstagere fra en alder, der er forskellig for mænd og kvinder — hensynet til den lovbestemte pensionsalder, der er fastsat i national ret, og som er forskellig for mænd og kvinder«)

(2005/C 45/02)

(Processprog: tysk)

I sag C-19/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Oberster

Gerichtshof (Østrig), ved afgørelse af 20. december 2001, indgået til Domstolen den 29. januar 2002, i sagen: Viktor Hlozek mod Roche Austria Gesellschaft mbH, har Domstolen (Første Afdeling) sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. Rosas (refererende dommer), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts og S. von Bahr; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 9. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

En overgangsydelse som den, der er omhandlet i hovedsagen, henhører under begrebet »løn« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 141 EF og i artikel 1 i Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder. Under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, er disse bestemmelser ikke til hinder for anvendelsen af en socialplan, hvorefter mænd og kvinder behandles forskelligt for så vidt angår den alder, de skal have for at få ret til en overgangsydelse, når de pågældende mænd og kvinder i henhold til den lovbestemte nationale førtidspensionsordning befinder sig i forskellige situationer i relation til de forhold, der er afgørende for tildelingen af nævnte ydelse.

(¹) EUT C 109 af 4.5.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 16. december 2004

i sag C-271/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige (¹)

(Traktatbrud — fiskeri — bevarelse og forvaltning af ressourcerne — kontrolforanstaltninger over for fiskeriet)

(2005/C 45/03)

(Processprog: svensk)

I sag C-271/02, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 24. juli 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: T. van Rijn og C. Tufvesson) mod Kongeriget Sverige (befuldmægtigede: A. Kruse og A. Falk), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J.-P. Puissechot (refererende dommer), S. von Bahr, U. Lohmus og A. Ó Caoimh; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 16. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Kongeriget Sverige har for 1995 og 1996 tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur og i henhold til artikel 2, artikel 21, stk. 1 og 2, samt artikel 31 i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik, idet det har undladt:

- at vedtage egnede foranstaltninger for udnyttelsen af de kvoter, det har fået tildelt, og at gennemføre de inspektioner og øvrige kontrolforanstaltninger, som er foreskrevet i de pågældende fællesskabsforordninger
- at træffe passende foranstaltninger til at forebygge overskridelse af kvoterne
- at træffe de administrative eller strafferetlige foranstaltning, som det var forpligtet til at træffe over for de skippere, som har overtrådt de nævnte forordninger, eller over for enhver anden, der er ansvarlig for overtrædelsen.

2. Kongeriget Sverige betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 289 af 23.11.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 16. december 2004

i sag C-277/02, (angående en anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht): EU-Wood-Trading GmbH mod Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (¹)

(»Miljø — affald — forordning (EØF) nr. 259/93 om overførsel af affald — affald til nyttiggørelse — indsigelser — afsendelsesmyndighedens beføjelse — nyttiggørelse, der ikke opfylder kravene i artikel 4 i direktiv 75/442/EØF eller de nationale bestemmelser — afsendelsesmyndighedens beføjelse til at gøre sådanne indsigelser«)

(2005/C 45/04)

(Processprog: tysk)

I sag C-277/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Tyskland) ved afgørelse af 3. juli 2002, indgået til Domstolen den 29. juli 2002, i sagen: EU-Wood-Trading GmbH mod Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH, har Domstolen (Første Afdeling) sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts og K. Schieman (refererende dommer); generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, har Domstolen (Første Afdeling), den 16. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 14. december 2004

i sag C-309/02 (angående en anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Stuttgart), Radlberger Getränkegesellschaft mbH & S. Spitz KG mod Land Baden-Württemberg ⁽¹⁾)

(»Miljø — frie varebevægelser — emballage og emballageaffald — direktiv 94/62/EF — forpligtelser til pantoprævning og tilbagemtagelse af engangsemballager i forhold til den samlede procentdel af genbrugsemballage«)

(2005/C 45/05)

(Processprog: tysk)

1) Artikel 7, stk. 4, litra a), første led, i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab, som ændret ved Kommissionens beslutning 98/368/EF af 18. maj 1998 og beslutning 1999/816/EF af 24. november 1999, skal fortolkes således, at de indsigelser mod en overførsel af affald til nyttiggørelse, som de kompetente afsendelses- og bestemmelsesmyndigheder har kompetence til at gøre, kan støttes på hensyn, der ikke alene er forbundet med selve transporten af affaldet på hver kompetent myndigheds geografiske område, men ligeledes på den nyttiggørelsesoperation, som er påtænkt med den nævnte overførsel.

2) Artikel 7, stk. 4, litra a), første led, i forordning nr. 259/93, som ændret ved beslutning 98/368 og beslutning 1999/816, skal fortolkes således, at den kompetente afsendelsesmyndighed, for at modsætte sig en overførsel, ved sin vurdering af de sundheds- og miljømæssige virkninger af den planlagte nyttiggørelse på bestemmelsesstedet og under overholdelse af proportionalitetsprincippet kan henvise til de regler, som nyttiggørelsen af affaldet — for at undgå sådanne virkninger — er undergivet afsendelsesstaten, selv når disse regler er strengere end dem, der er gældende i bestemmelsesstaten.

3) Artikel 7, stk. 4, litra a), andet led, i forordning nr. 259/93, som ændret ved beslutning 98/368 og beslutning 1999/816, skal fortolkes således, at en kompetent afsendelsesmyndighed ikke kan henvise til disse bestemmelser for at gøre indsigelse mod en overførsel af affald på grundlag af den omstændighed, at den påtænkte nyttiggørelse ikke tager hensyn til nationale love eller andre retsforordninger om miljøbeskyttelse, offentlig orden, offentlig sikkerhed eller sundhedsbeskyttelse.

I sag C-309/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Verwaltungsgericht Stuttgart (Tyskland) ved afgørelse af 21. august 2002, indgået til Domstolen den 29. august 2002, i sagen: Radlberger Getränkegesellschaft mbH & Co., S. Spitz KG mod Land Baden-Württemberg, har Domstolen (Store Afdeling) sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann og K. Lenaerts (refererende dommer) samt dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissechot, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 14. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald er ikke til hinder for, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger, der har til formål at fremme genbrugsordninger for emballage.

2) Artikel 7 i direktiv 94/62 giver ikke de berørte producenter og forhandlere nogen ret til fortsat at deltage i en given ordning for håndtering af emballageaffald, men bestemmelsen er til hinder for, at en samlet ordning for indsamling af dette affald erstattes af en ordning med pantoprævning og individuel tilbagemtagelse, såfremt den nye ordning ikke ligeledes er egnet til at nå målene med direktivet, eller såfremt overgangen til denne nye ordning ikke sker uden afbrydelse samt således, at den mulighed, som de erhvervsdrivende i de berørte sektorer har for faktisk at deltage i den nye ordning umiddelbart fra ordningens ikrafttrædelse, ikke bringes i fare.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 23.8.2003.

3) Artikel 28 EF er til hinder for nationale bestemmelser som dem, der er fastsat i § 8, stk. 1, og § 9, stk. 2, i Verordnung über die Vermeidung und Verwertung von Verpackungsabfällen (bekendtgørelse om begrænsning og genanvendelse af emballageaffald), når de foreskriver, at en samlet ordning for indsamling af emballageaffald skal erstattes med en ordning med pantoprævning og individuel tilbagesøgelse, uden at de berørte producenter og forhandlere råder over en rimelig overgangsfrist til at tilpasse sig til ordningen og er sikret, at de på tidspunktet for ændringen af ordningen for håndtering af emballageaffald faktisk vil kunne deltage i en operationel ordning.

(¹) EFT C 274 af 9.11.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 14. december 2004

i sag C-434/02, Arnold André GmbH og Co. KG mod Landrat des Kreises Herford (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Minden) (¹)

(Direktiv 2001/37/EF — fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer — artikel 8 — forbud mod markedsføring af tobaksvarer, som indtages oralt — gyldighed)

(2005/C 45/06)

(Processprog: tysk)

I sag C-434/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Verwaltungsgericht Minden (Tyskland) ved afgørelse af 14. november 2002, indgået til Domstolen den 29. november 2002, i sagen Arnold André GmbH og Co. KG mod Landrat des Kreises Herford, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans og K. Lenaerts samt dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet, N. Colneric, s. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, derefter ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 14. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Gennemgangen af det forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 8 i Europa-Parlamentets og

Rådets direktiv 2001/37/EF af 5. juni 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer.

(¹) EUT C 44 af 22.2.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 9. december 2004

i sag C-460/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (¹)

(Lufttransport — ground handling — direktiv 96/67/EF)

(2005/C 45/07)

(Processprog: italiensk)

I sag C-460/02, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 19. december 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: A. Aresu og M. Huttunen) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: I.M. Braguglia, bistået af O. Fiumara), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), K. Lenaerts, S. von Bahr og K. Schiemann; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 9. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til Rådets direktiv 96/67/EF af 15. oktober 1996 om adgang til ground handling-markedet i Fællesskabets lufthavne, for så vidt som der i artikel 14 i lovdekret nr. 18 af 13. januar 1999 om gennemførelse af direktiv 96/67/EF er indført en social foranstaltning, der er uforenelig med nævnte direktivs artikel 18, og der i lovdekrets artikel 20 er fastsat en overgangsordning, der ikke er tilladt i medfør af direktivet.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 55 af 8.3.2003.

DOMSTOLENS DOM**(Fjerde Afdeling)****af 16. december 2004****i sag C-24/03: Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(EUGFL — delvis annullation af Kommissionens beslutning 2002/881/EF — finansielle korrektioner — sektoren for frugt og grøntsager og offentlig oplagring af korn)**

(2005/C 45/08)

(Processprog: italiensk)

I sag C-24/03, angående et annullationssøgsmål i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 15. januar 2003, Den Italienske Republik (befuldmægtiget: M. Fiorilli) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Cattabriga og L. Visaggio), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J.N. Cunha Rodrigues og K. Schiemann (refererende dommer); generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 16. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2. Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 70 af 22.3.2003.**DOMSTOLENS DOM****(Anden Afdeling)****af 9. december 2004****i sag C-36/03, angående en præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court): The Queen, efter begæring af: Approved Prescription Services Ltd. mod Licensing Authority ⁽¹⁾****(Lægemidler — markedsføringstilladelse — procedurer for produkter, der i det væsentlige svarer til hinanden)**

(2005/C 45/09)

(Processprog: engelsk)

I sag C-36/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige), ved afgørelse af 23. december 2002, indgået til Domstolen den 3. februar 2003, i

sagen The Queen, efter begæring af: Approved Prescription Services Ltd. mod Licensing Authority, repræsenteret af Medicines and Healthcare Products Regulatory Agency, procesdel-tager: Eli Lilly & Co. Ltd, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, samt dommerne C. Gulmann (refererende dommer), J.-P. Puissochet, N. Colneric og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 9. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

En ansøgning om tilladelse til markedsføring af produkt C kan indgives i henhold til artikel 10, stk. 1, litra a), nr. iii), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, når ansøgningen søger at påvise, at produkt C i det væsentlige svarer til produkt B, og når:

— produkt B er en ny lægemiddelform af produkt A, og

— produkt A i modsætning til produkt B har været godkendt til markedsføring i Fællesskabet i mindst den seks- eller tiårs periode, der er fastsat i den nævnte bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 83 af 5.4.2003.**DOMSTOLENS DOM****(Tredje Afdeling)****af 16. december 2004****i sag C-62/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ⁽¹⁾****(Affald — direktiverne 75/442/EØF og 91/156/EØF — gennemførelse)**

(2005/C 45/10)

(Processprog: engelsk)

I sag C-62/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 14. februar 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: X. Lewis og M. Konstantinidis) mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtiget: K. Manji, bistået af D. Wyatt), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne A. Borg Barthet, J. P. Puissochet (refererende dommer), J. Malenovský og U. Löhms; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 16. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, litra a), e) og f), artikel 2, stk. 1, litra b), artikel 3, 4 og 5, artikel 7, stk. 1, artikel 8, 12, 13 og 14 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991, senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF af 24. maj 1996, idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet.

2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 101 af 26.4.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 9. december 2004

i sag C-79/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (¹)

(Traktatbrud — direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — jagt med limpinde)

(2005/C 45/11)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-79/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 21. februar 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: G. Valero Jordana) mod Kongeriget Spanien (befuldmægtiget: N. Díaz Abad), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), J. Makarczyk, P. Küris og J. Klučka; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 9. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, idet det har tolereret, at der på regionen Valencias område drives jagt efter den såkaldte »parany«-fangstmetode.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 101 af 26.4.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 9. december 2004

i sag C-123/03 P, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Greencore Group plc (¹)

(Påstand om annullation af en skrivelse fra Kommissionen — afvisning af at betale renter af et tilbagebetalt beløb — begrebet »retsakt, som bekræfter en tidligere retsakt« — betaling af hovedstolen uden renterne — ingen tidligere beslutning om afvisning)

(2005/C 45/12)

(Processprog: engelsk)

I sag C-123/03 P, angående en appel i henhold til artikel 56 i Domstolens statut, iværksat den 19. marts 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: K. Wiedner), den anden part i appelsagen: Greencore Group plc, Dublin (Irland) (Rechtsanwalt: A. Böhlke), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), J.-P. Puissochet, N. Colneric og J.N.Cunha Rodrigues; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 9. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kendelsen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 7. januar 2003, Greencore Group plc mod Kommissionen (sag T-135/02) ophæves.

2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers formalitetsindsigelse tages ikke følge.

3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 112 af 10.5.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 9. december 2004

i sag C-177/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 89/618/Euratom — oplysning af befolkningen i tilfælde af strålingsfare — manglende gennemførelse)

(2005/C 45/13)

(Processprog: fransk)

I sag C-177/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 141 EA, anlagt den 16. april 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Grunwald og B. Stromsky) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og E. Puisais), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne K. Lenaerts, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), M. Ilešič og E. Levits; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 9. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 89/618/Euratom af 27. november 1989 om oplysning af befolkningen om, hvorledes den skal forholde sig, samt om sundhedsmæssige foranstaltninger i tilfælde af strålingsfare, idet den ikke den 27. oktober 2000 havde truffet alle nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivets artikel 2, 3, 6 og 7.

2) I øvrigt frifindes Den Franske Republik.

3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 146 af 21.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 14. december 2004

i sag C-210/03, The Queen, ex parte: Swedish Match AB, Swedish Match UK Ltd mod Secretary of State for Health (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)) ⁽¹⁾

(Direktiv 2001/37/EF — fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer — artikel 8 — forbud mod markedsføring af tobaksvarer, som indtages oralt — gyldighed — fortolkning af artikel 28 EF-30 EF — foreneligheden af en national lovgivning, der indeholder et tilsvarende forbud)

(2005/C 45/14)

(Processprog: engelsk)

I sag C-210/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige), ved afgørelse af 17. april 2003, indgået til Domstolen den 15. maj 2003, i sagen: The Queen, ex parte: Swedish Match AB, Swedish Match UK Ltd mod Secretary of State for Health, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans og K. Lenaerts samt dommerne C. Gulmann, J.-P. Puissochet, N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer); generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, derefter ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 14. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Gennemgangen af det andet spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF af 5. juni 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer.

2) Når en national foranstaltning i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 2001/37 forbyder markedsføring af tobaksvarer, som indtages oralt, er det ikke nødvendigt specifikt at undersøge, om denne nationale foranstaltning er forenelig med artikel 28 EF og 29 EF.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 19.7.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 15. december 2004

i sag C-272/03, Hauptzollamt Neubrandenburg mod Jens Christian Siig (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) ⁽¹⁾

(EF-toldkodeks — toldskyldens opståen — midlertidig indførsel — udskiftning af sættevognstrækker)

(2005/C 45/15)

(Processprog: tysk)

I sag C-272/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland), ved afgørelse af 13. maj 2003, indgået til Domstolen den 24. juni 2003, i sagen Hauptzollamt Neubrandenburg mod Jens Christian Siig, firmaet »Internationale Transport« Export-Import, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne C. Gulmann og R. Schintgen (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 15. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 718, stk. 3, litra d), sammenholdt med artikel 670, litra p), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførsel af en EF-toldkodeks skal fortolkes således, at det i henhold til forordningen er forbudt at anvende en sættevognstrækker, som er registreret uden for Fællesskabets toldområde, til transport af en sættevogn fra et sted inden for Fællesskabets toldområde, hvor sættevognen er blevet lastet med varer, til et andet sted inden for Fællesskabets toldområde, hvor sættevognen alene parkeres for senere at blive transporteret til en varemodtager uden for Fællesskabets toldområde med en anden sættevognstrækker.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 6.9.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 16. december 2004

i sag C-293/03, Gregorio My mod Office national des pensions (ONP) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Bruxelles) ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — overførsel af pensionsrettigheder — artikel 11 i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten — førtidspension — hensyntagen til beskæftigelsesperioder ved De Europæiske Fællesskaber — artikel 10 EF)

(2005/C 45/16)

(Processprog: fransk)

I sag C-293/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Tribunal du travail de Bruxelles (Belgien), ved afgørelse af 20. maj 2003, indgået til Domstolen den 4. juli 2003, i sagen Gregorio My mod Office national des pensions (ONP), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann, R. Schintgen (refererende dommer), G. Arestis og J. Klučka, generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 16. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 10 EF, sammenholdt med vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der ved tildelingen af førtidspension i henhold til den nationale ordning ikke kan tages hensyn til de år, hvor en fællesskabsborger har været ansat i en fællesskabsinstitutions tjeneste.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 18.10.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 16. december 2004

i sag C-516/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljø — affaldshåndtering — lossepladsen i Campolunga (Ascoli Piceno) — direktiv 75/442/EØF, som ændret ved direktiv 91/156/EØF — artikel 4 og 8)

(2005/C 45/17)

(Processprog: italiensk)

I sag C-516/03, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 9. december 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: R. Amorosi og M. Konstantinidis) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: I.M. Braguglia, bistået af M. Fiorilli), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af C. Gulmann, som fungerende formand for Femte Afdeling, og dommerne R. Schintgen og J. Klučka (refererende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 16. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 og artikel 8 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affald deponeret på lossepladsen i Campolunga, der ligger i Ascoli Piceno kommune (Italien), nyttiggøres eller bortskaffes, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at der anvendes fremgangsmåder eller metoder, som kan skade miljøet, og idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på, at indehaveren af det affald, som er deponeret på denne losseplads, enten overlader dette affald til en privat eller offentlig indsamler eller til en virksomhed, der varetager bortskaffelse af affald som nævnt i bilag II A eller II B til direktivet, eller selv sørger for dets nyttiggørelse eller bortskaffelse.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 16. december 2004

i sag C-520/03, José Vicente Olasso Valero mod Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanien)) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstageren i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — direktiv 80/987/EØF — anvendelsesområde — begrebet »tilgodehavender« — begrebet »løn« — godtgørelse for uberettiget afskedigelse)

(2005/C 45/18)

(Processprog: spansk)

I sag C-520/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanien) ved afgørelse af 27. november 2003, indgået til Domstolen den 15. december 2003, i sagen José Vicente Olasso Valero mod Fondo de Garantía Salarial (Fogasa), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne K. Lenaerts, N. Colneric (refererende dommer), K. Schiemann og E. Juhász; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 16. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Det påhviler den forelæggende ret at fastslå, om begrebet »løn« som defineret i national ret omfatter godtgørelse for uberettiget afskedigelse. Hvis dette er tilfældet, er denne godtgørelse omfattet af Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens i dettes affattelse forud for ændringen ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 om ændring af direktiv 80/987.

2) Når krav om godtgørelse for uberettiget afskedigelse, som er tilkendt ved dom eller administrativ afgørelse, ifølge de relevante nationale bestemmelser er omfattet af begrebet »løn«, skal tilsvarende krav, der er aftalt ved et forlig som i den foreliggende sag, anses for tilgodehavender, som arbejdstagere i medfør af en arbejdsaftale eller et ansættelsesforhold har erhvervet, og som vedrører løn i direktiv 80/987's forstand. Den nationale ret bør tilsidesætte en national bestemmelse, som i strid med ligebehandlingsprincippet ikke lader begrebet »løn« i henhold til denne bestemmelse omfatte de sidstnævnte tilgodehavender.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 6.3.2004.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 6.3.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 9. december 2004

i sag C-523/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Biotrast SA ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — tilbagebetaling af forskud — renter — udeblivelsessag)

(2005/C 45/19)

(Processprog: græsk)

I sag C-523/03, angående et søgsmål i henhold til artikel 238 EF, anlagt den 15. december 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: D. Triantafyllou, bistået af N. Korogiannakis) mod Biotrast SA, Thessalonika (Grækenland), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts (refererende dommer), og dommerne J.N. Cunha Rodrigues og K. Schiemann; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 9. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Biotrast SA betaler Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber et beløb på 661 838,82 EUR som hovedstol med tillæg af renter beregnet efter en sats på 4,77 % p.a. fra den 31. december 2001 til den 31. december 2002, efter en sats på 6,77 % p.a. fra den 1. januar 2003 indtil datoen for afsigelsen af denne dom, samt efter en årlig sats, som finder anvendelse i medfør af den græske lovgivning, nemlig artikel 3, stk. 2, i lov 2842/2000 om euroens afløsning af drakmen, på indtil 6,77 % p.a. fra datoen for afsigelsen af denne dom og til fuld betaling af gælden sker.

2) Biotrast SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 6.3.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 16. december 2004

i sag C-528/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2002/35/EF — søtransport — sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe)

(2005/C 45/20)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-528/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 18. december 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: W. Wils og K. Simonsson) mod Kongeriget Nederlandene (befuldmægtigede: H.G. Sevenster et C.A.H.M. ten Dam), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne J. Makarczyk og P. Küris (refererende dommer); generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: R. Grass, den 16. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2002/35/EF af 25. april 2002 om ændring af Rådets direktiv 97/70/EF om etablering af harmoniserede sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe med en længde på 24 meter og derved, idet det ikke har udstedt de nødvendige love og administrative bestemmelser for fuldt ud at efterkomme direktivet.

2. Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 6.3.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 9. december 2004

i sag C-88/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ⁽¹⁾.

(Traktatbrud — direktiv nr. 2001/29/EF — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2005/C 45/21)

(Processprog: engelsk)

I sag C-88/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, der er anlagt den 23. februar 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: K. Banks) mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtigede: R. Caudwell og K. Manjii), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet, og dommerne J.-P. Puissochet og J. Malenovský (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 9. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, idet det ikke har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 16. december 2004

i sag C-172/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — manglende gennemførelse — direktiv 1999/31/EF — affaldshåndtering — deponering af affald — inert affald fra byggearbejder samt offentlige bygge og anlægsarbejder)

(2005/C 45/22)

(Processprog: fransk)

I sag C-172/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 7. april 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C.-F. Durand og M. Konstantinidis) mod Den Franske Republik (befuldmægtigede: G. de Bergues og C. Mercier), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne C. Gulmann og J. Klučka (refererende dommer); generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 16. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.
2. Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2004.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2004.

DOMSTOLENS KENDELSE**(Sjette Afdeling)****af 14. oktober 2004****i sag C-238/03 P, Maja Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(Appel — tilskud fra Fællesskabet — ophævelse af den tildelte støtte til modernisering af en landbrugsvirksomhed)**

(2005/C 45/23)

(Processprog: italiensk)

I sag C-238/03 P, angående appel iværksat den 28.5.2003 i henhold til artikel 56 i statuten for Domstolen af Maja Srl, tidligere Ca' Pasta Srl (befuldmægtigede: avvocati P. Piva, R. Mastroianni og G. Arendt), den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Cattabriga og L. Visaggio, bistået af avvocato A. Dal Ferro), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet (refererende dommer), og dommerne J. Malenovský og U. Lohmus; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 14. oktober 2004 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Maja Srl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 6.9.2003.

Sag anlagt den 29. oktober 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige**(Sag C-459/04)**

(2005/C 45/24)

(Processprog: svensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. oktober 2004 anlagt sag mod Kongeriget Sverige af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved H. Kreppel og J. Enegren, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 8, i Rådets direktiv 89/391/EØF ⁽¹⁾ af 12. juni 1989 om iværksættelse af foran-

staltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, idet det ikke har defineret de tilstrækkelige færdigheder og kvalifikationer hos de personer, som udpeges til at tilrettelægge aktiviteter til beskyttelse og forebyggelse vedrørende sikkerhed og sundhed.

2. Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Direktivets artikel 7, stk. 8, foreskriver ingen fuldstændig harmonisering af definitionen på færdigheder og kvalifikationer hos arbejdstagere, som udfører virksomhed, der vedrører beskyttelses- og forebyggelsesforanstaltninger i de forskellige medlemsstater, men giver medlemsstaterne mulighed for at definere de færdigheder, som ifølge bestemmelsen er nødvendig. Definitionerne i den nationale lovgivning skal imidlertid opfylde visse minimumskrav for at sikre direktivets forskriftsmæssige gennemførelse.

Den nationale lovgivning skal som minimum indeholde en henvisning til en objektiv måde at fastslå, at den pågældende person har gennemgået en forskriftsmæssig uddannelse, og at denne i praksis har den erfaring og de færdigheder, der er nødvendige.

Hverken Arbetsmiljöverkets bestemmelser eller Arbetsmiljöverkets almindelige råd indeholder den definition af færdigheder og kvalifikationer hos de arbejdstagere, som deltager i arbejds-miljøarbejde, der er nødvendigt for en forskriftsmæssig gennemførelse af artikel 7, stk. 8.

⁽¹⁾ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 24. november 2004 af Verwaltungsgericht Sigmaringen (Tyskland) i sagen Alexander Jehle mod Land Baden-Württemberg

(Sag C-489/04)

(2005/C 45/25)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 24. november 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 30. november 2004, har Verwaltungsgericht Sigmaringen i sagen Alexander Jehle mod Land Baden-Württemberg forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal artikel 1 til 12 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1019/2002 ⁽¹⁾ af 13. juni 2002 om handelsnormer for olivenolie (EFT L 155, s. 27), som berigtiget [i tysk version] den 18.1.2003 (EFT L 13, s. 39), og som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1176/2003 af 1. juli 2003 (EFT L 164, s. 12), fortolkes således, at disse bestemmelser også omfatter salg i uemballeret stand af olivenolie og olie af olivenpresserester til den endelige forbruger?
- 2) Skal artikel 2, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1019/2002 af 13. juni 2002 om handelsnormer for olivenolie (EFT L 155, s. 27), som berigtiget [i tysk version] den 18.1.2003 (EFT L 13, s. 39), og som ændret ved Kommissionens forordning (EF) af 1. juli 2003 nr. 1176/2003 (EFT L 164, s. 12), fortolkes således, at denne bestemmelse indeholder et forbud mod salg i uemballeret stand af olivenolie og olie af olivenpresserester til den endelige forbruger?
- 3) Skal artikel 2, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1019/2002 af 13. juni 2002 om handelsnormer for olivenolie (EFT L 155, s. 27), som berigtiget [i tysk version] den 18.1.2003 (EFT L 13, s. 39), og som ændret ved Kommissionens forordning (EF) af 1. juli 2003 nr. 1176/2003 (EFT L 164, s. 12) under de ovennævnte omstændigheder fortolkes indskrænkende, således at denne bestemmelse ganske vist indeholder et forbud mod salg i uemballeret stand af olivenolie og olie af olivenpresserester til den endelige forbruger, men at dette forbud imidlertid ikke gælder for salg i uemballeret stand af olivenolie og olie af olivenpresserester efter »Bag in the Box«-fremgangsmåden?

⁽¹⁾ EFT L 155, 14.6.2002, s. 27.

**Sag anlagt den 29. november 2004 af Kommissionen for
De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken
Tyskland**

(Sag C-490/04)

(2005/C 45/26)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. november 2004 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Enrico

Traversa og Horstpeter Kreppel, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- 1) Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 EF, idet den har bestemt, at
- a) udenlandske virksomheder er forpligtede til for sine udstationerede arbejdstagere at betale bidrag til den tyske feriekasse, selv hvis disse arbejdstagere i henhold til bestemmelserne i deres arbejdsgivers etableringsstat nyder en i det væsentlige tilsvarende beskyttelse (§ 1, stk. 3, i Arbeitnehmerentendegesetz (AEntG), den tyske lov om udstationeret arbejdskraft)
 - b) udenlandske virksomheder er forpligtede til at lade arbejdskontrakten (eller de bilag, der i henhold til bestemmelserne i arbejdstagerens bopælsland inden for rammerne af direktiv 91/553/EØF er nødvendige), lønafregninger, optegnelser om arbejdstid, optegnelser om foretagne lønudbetalinger samt alle øvrige bilag, som de tyske myndigheder forlanger, oversætte til tysk (AEntG § 2)
 - c) udenlandske vikarbureauer er forpligtede til at foretage en anmeldelse, ikke blot før en arbejdstager overlades til en låner i Tyskland, men også før enhver beskæftigelse på en byggeplads påbegyndes via låneren (AEntG § 3, stk. 2).
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har anført, at enkelte bestemmelser i Arbeitnehmerentendegesetz, hvorved udstationeringsdirektiv 96/71/EF blev gennemført i national ret, fortsat ikke er i overensstemmelse med visse bestemmelser i dette direktiv.

Bestemmelser vedrørende forpligtelsen til at betale bidrag til den tyske feriekasse, der påhviler arbejdsgivere etableret i en anden medlemsstat end Tyskland

Forpligtelsen til at betale bidrag til den tyske feriekasse udgør efter Kommissionens opfattelse en ulovlig begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser i henhold til artikel 49 EF, hvis det er sikret, at arbejdsgiverne, der foretager udstationeringen, tildeler deres arbejdstagere det samme antal betalte feriedage, som dem der er fastsat i de tyske kollektive overenskomster, og de udstationerede arbejdstagere med hensyn til feriegodtgørelsen på grundlag af retssystemet i udsendelsesstaten nyder den samme eller en tilsvarende beskyttelse, som er sikret i Tyskland.

Bestemmelser vedrørende forpligtelsen til at oversætte bilag, der påhviler arbejdsgivere etableret i en anden medlemsstat end Tyskland

Efter Kommissionens opfattelse er kravet om oversættelse af bilag ganske vist egnet til at imødekomme et kontrolbehov for Tyskland. Med henblik på det samarbejde, der på informationsområdet er blevet tilvejebragt ved artikel 4 i udstationeringsdirektivet, er forpligtelsen til at oversætte samtlige bilag imidlertid ikke længere nødvendig og derfor for vidtgående.

Bestemmelser vedrørende forpligtelsen for vikarbureauer etableret i en anden medlemsstat end Tyskland til før enhver omplacering af en lånt arbejdstager fra en byggeplads til en anden at anmelde denne ændring til den kompetente myndighed

Selv om forpligtelsen for vikarbureauer etableret uden for Tyskland til at anmelde ændringer er blevet ændret ubetydeligt, foreligger der stadigvæk efter Kommissionens opfattelse en forskelsbehandling, da forpligtelsen for vikarbureauer etableret i Tyskland til at give meddelelse om ændringer ligger hos låneren, mens denne forpligtelse for vikarbureauer etableret uden for Tyskland i princippet ligger hos udlåneren og alene på grundlag af en kontraktmæssig aftale kan overføres til låneren. Denne forskelsbehandling udgør en ulovlig begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser i henhold til artikel 49 EF.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning truffet den 24. november 2004 af VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre i sagen Dollond and Aitchison Ltd mod Commissioners of Customs and Excise

(Sag C-491/04)

(2005/C 45/27)

(Processprog: engelsk)

Ved beslutning truffet den 24. november 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. november 2004, har VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre i sagen Dollond and Aitchison Ltd mod Commissioners of Customs and Excise forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal den del af betalingen, som en kunde yder D&A Lenses Direct Limited for leveringen af specificerede tjenesteydelser fra Dollond & Aitchison Ltd eller fra dette selskabs franchise-tagere, medtages i den samlede betaling for de specificerede varer, således at den er en del af den pris, der er betalt eller skal betales for de specificerede varer i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 29 i Rådets forordning nr. 2913/92 ⁽¹⁾, under omstændigheder, hvor kunden er en privatkunde og importør, på hvis vegne D&A Lenses Direct Ltd afregner importmoms?

De specificerede varer er:

- i) kontaktlinser
- ii) renevæsker
- iii) etuier til opbevaring af kontaktlinser i væske

De specificerede tjenesteydelser er:

- iv) kontaktlinseundersøgelse
- v) kontaktlinsekonsultation
- vi) den løbende efterbehandling, som kunden måtte ønske

2. Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende, kan den del af betalingen, der vedrører de specificerede varer, alligevel beregnes i henhold til artikel 29, eller er det nødvendigt at foretage en sådan beregning i henhold til forordningens artikel 30?

3. På grundlag af, at Kanalørerne er en del af Fællesskabets toldområde, men ikke af momsområdet for så vidt angår Rådets sjette direktiv 77/388/EØF ⁽²⁾, finder den vejledning, der fremkom i sag C-349/96, Card Protection Plan Limited mod Commissioners of Customs and Excise, så anvendelse, når det skal afgøres, hvilken del eller dele af den transaktion, som omfatter leveringen af de specificerede tjenesteydelser og specificerede varer, der skal værdiansættes med henblik på anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs toldtarif?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks. EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 26. november 2004 af Hoge Raad der Nederlanden i sagen Heintz van Landewyck S.a.r.l. mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-494/04)

(2005/C 45/28)

(Processprog: nederlandsk)

Ved dom afsagt den 26. november 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 1. december 2004, har Hoge Raad der Nederlanden i sagen Heintz van Landewyck S.a.r.l. mod Staatssecretaris van Financiën forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal punktafgiftsdirektivet ⁽¹⁾ fortolkes således, at det indebærer en pligt for medlemsstaterne til at vedtage bestemmelser, hvorefter punktafgift, der er erlagt eller skal erlægges i forbindelse med en ansøgning om afgiftsmærker, kan tilbagebetales eller modregnes for det tilfælde, at ansøgeren (den person, der har tilladelse til at anvende et afgiftsoplæg), ikke har anvendt eller vil kunne anvende afgiftsmærkerne, som er forsvundet inden de kunne anbringes på punktafgiftspligtige varer, og tredjemand ikke på lovlig vis har kunnet eller kan komme til at anvende afgiftsmærkerne, selv om det ikke er udelukket, at tredjemand har anvendt eller kan anvende mærkerne ved at anbringe dem på tobaksvarer, der ulovligt er bragt på markedet?
- 2 a) Skal sjette momsdirektiv ⁽²⁾, og navnlig artikel 27, stk. 1 og 5, fortolkes således, at den omstændighed, at den nederlandske regering meddelte Kommissionen om, at den havde til hensigt at opretholde særlige procedurer for beskattning af tobaksvarer, efter udløbet af fristen i sjette direktivs artikel 27, stk. 5, som ændret ved niende direktiv, indebærer, at en borger, efter at meddelelsen faktisk er sket kan gøre gældende, at fristen er overskredet, og at denne særlige procedure selv efter tidspunktet for meddelelsen ikke kan finde anvendelse?
- b) Såfremt spørgsmål 2 a skal besvares benægtende, skal sjette direktiv, og navnlig artikel 27, stk. 1, og 5, da fortolkes således, at den særlige procedure for beskattning af tobaksvarer som omhandlet i momslovens artikel 28, er uforenelig med de betingelser, der er opstillet i ovennævnte direktivbestemmelser, og derfor ikke kan finde anvendelse?
- c) Såfremt spørgsmål 2 b skal besvares benægtende, skal sjette direktiv, og navnlig artikel 27, stk. 1 og 5, da fortolkes således, at den omstændighed, at merværdiaf-

giften ikke tilbagebetales under de omstændigheder, der er nævnt i spørgsmål 1, er i strid med nævnte direktiv?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/12/EØF af 25.2.1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1).

⁽²⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Sag anlagt den 7. december 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-503/04)

(2005/C 45/29)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. december 2004 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Bernhard Schima, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 228, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af De Europæiske Fællesskabers Domstols dom af 10. april 2003 i de forenede sager C-20/01 og C-28/01, *Kommissionen mod Tyskland* ⁽¹⁾, som vedrørte Bockhorn kommunes indgåelse af en aftale om bortledning af spildevand og byen Braunschweigs indgåelse af en aftale om bortskaffelse af dagrenovation.
2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale Kommissionen daglige tvangsbøder til kontoen »De Europæiske Fællesskabers egne indtægter«

på 31 680 EUR pr. dag, indtil de nødvendige foranstaltninger til efterkommelse af den ovenfor nævnte dom er gennemført for så vidt angår Bockhorn kommunes indgåelse af en aftale om bortledning af spildevand, samt

på 126 720 EUR pr. dag, indtil de nødvendige foranstaltninger til efterkommelse af den ovenfor nævnte dom er gennemført for så vidt angår byen Braunschweigs indgåelse af en aftale om bortskaffelse,

fra tidspunktet for dommens forkyndelse til foranstaltningerne er gennemført.

3. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I dommen af 10. april 2003 fastslog Domstolen følgende:

— Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8, sammenholdt med artikel 15, stk. 2, og artikel 16, artikel 1, i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjensteydelsesaftaler, idet Bockhorn kommune (Tyskland) ikke gennemførte et offentligt udbud i forbindelse med tildelingen af en aftale om bortledning af sit spildevand og ikke lod resultatet af tildelingsproceduren offentliggøre i Supplement til *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

— Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8 og artikel 11, stk. 3, litra b), i direktiv 92/50 ved indgåelsen af en offentlig tjensteydelsesaftale, idet byen Braunschweig (Tyskland) indgik en aftale om bortskaffelse af dagrenovation ved udbud efter forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse, uanset at betingelserne i artikel 11, stk. 3, i direktiv 92/50 for tildeling af aftaler underhånden uden afholdelse af et udbud på fællesskabsplan ikke var opfyldt.

Kommissionen er af den opfattelse, at opfyldelsen af de forpligtelser, som påhviler Forbundsrepublikken Tyskland i medfør af denne dom og artikel 228 EF, indebærer, at de aftaler, som er indgået under tilsidesættelse af udbudsreglerne, bringes til ophør.

De foranstaltninger, som Forbundsrepublikken Tyskland indtil videre har meddelt Kommissionen, er således ikke tilstrækkelige til at bringe det af Domstolen fastslåede traktatbrud til ophør.

For det tilfælde, at Forbundsrepublikken Tyskland ikke træffer de nødvendige foranstaltninger til at bringe det fastslåede traktatbrud til ophør, inden der afsiges dom i denne sag, har Kommissionen nedlagt påstand om betaling af daglige

tvangsbøder, som den foreslår beregnet i overensstemmelse med de hidtil fulgte principper.

(¹) Endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser.

Sag anlagt den 8. december 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-507/04)

(2005/C 45/30)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. december 2004 anlagt sag mod Republikken Østrig af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Michael Van Beek og Bernhard Schima, bistået af Rechtsanwalt Matthias Lang, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sin forpligtelse til at foretage en korrekt eller fuldstændig gennemførelse af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 (¹) om beskyttelse af vilde fugle, idet den ikke har gennemført dette direktivs artikel 1, stk. 1 og 2, artikel 5, artikel 6, stk. 1, artikel 7, stk. 1 og 4, artikel 8, artikel 9, stk. 1 og 2, samt artikel 11 fuldstændigt eller korrekt i østrigsk ret.
2. Republikken Østrig tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I den foreliggende sag har Kommissionen anfægtet den mangelfulde gennemførelse i østrigsk ret af direktiv 79/409/EØF ved de relevante retsfor skrifter, der er meddelt Kommissionen, eller hvis udstedelse Kommissionen havde kendskab til, i forbundslandene Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Oberösterreich, Salzburg, Steiermark, Tirol, Vorarlberg og Wien.

Efter Kommissionens opfattelse er der på enkelte forbundslandes område ikke foretaget en fuldstændig eller korrekt gennemførelse af bestemmelserne om direktivets anvendelsesområde (direktivets artikel 1, stk. 1 og 2), den generelle beskyttelsesordning for fuglearter (direktivets artikel 5), handelsforbuddet (direktivets artikel 6, stk. 1), forskrifterne om jagt af de i bilag II nævnte arter (direktivets artikel 7, stk. 1), ordningerne for bevarelse af bestande (direktivets artikel 7, stk. 4), forskrifterne om forbudte jagt- og fangstmetoder og -midler (direktivets artikel 8), om betingelserne for at fravige artikel 5-8 (direktivets artikel 9, stk. 1 og 2) og forskrifterne om indførelse af vilde fugle (direktivets artikel 11).

(¹) EFT L 103, s. 1.

Sag anlagt den 8. december 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-508/04)

(2005/C 45/31)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. december 2004 anlagt sag mod Republikken Østrig af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Michael Van Beek og Bernhard Schima, bistået af Rechtsanwalt Matthias Lang, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sin forpligtelse til at foretage en korrekt eller fuldstændig gennemførelse af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 (¹) om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den ikke har gennemført dette direktivs artikel 1, artikel 6, stk. 1-4, artikel 7, artikel 11, artikel 12, artikel 13, artikel 15, artikel 16, stk. 1, og artikel 22, litra b), fuldstændigt eller korrekt i østrigsk ret.
2. Republikken Østrig tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I den foreliggende sag har Kommissionen anfægtet den mangelfulde gennemførelse i østrigsk ret af direktiv 92/43/EØF ved de relevante retsforskrifter, der er meddelt Kommissionen, eller hvis udstedelse Kommissionen havde kendskab til, i forbunds-

landene Kärnten, Niederösterreich, Oberösterreich, Salzburg, Steiermark, Tirol og Vorarlberg.

Efter Kommissionens opfattelse er der på enkelte forbundslandes område ikke foretaget en fuldstændig eller korrekt gennemførelse af forskrifterne om definitioner (direktivets artikel 1), om generelle bevaringsforanstaltninger (direktivets artikel 6, stk. 1), vedrørende forbuddet mod forringelse (direktivets artikel 6, stk. 2), om planer eller projekter, der kan påvirke særlige bevaringsområder væsentligt (direktivets artikel 6, stk. 3 og 4), angående fugledirektivets beskyttelsesordning (direktivets artikel 7), vedrørende overvågningen af bevaringsstatussen (direktivets artikel 11), om beskyttelsesordningen for dyrearter i henhold til bilag IV, litra a) (direktivets artikel 12), om beskyttelsesordningen for plantearter i henhold til bilag IV, litra b) (direktivets artikel 13), om forbudte indfangnings- og drabsmetoder (direktivets artikel 15), om betingelserne for at fravige artikel 12-15 (direktivets artikel 16, stk. 1) og forskrifterne om forsætlig indførelse af ikke-naturligt hjemmehørende arter (direktivets artikel 22, litra b)).

(¹) EFT L 206, s. 7.

Sag anlagt den 14. december 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-511/04)

(2005/C 45/32)

(Processprog: portugisisk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. december 2004 anlagt sag mod Den Portugisiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved R. Vidal Puig, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Kommissionens direktiv 2000/56/EF (¹) af 14. september 2000 om ændring af Rådets direktiv 91/439/EØF om kørekort, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelsen af direktiv 2000/56/EF udløb den 30. september 2003.

(⁽¹⁾) EFT L 237 af 21.9.2000, s. 45.

Appel iværksat den 15. december 2004 (fax af 14.12.2004) af Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt den 6. oktober 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-356/02, Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), støttet af Krafft SA.

(Sag C-512/04 P)

(2005/C 45/33)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. december 2004 (fax af 14.12.2004) iværksat appel af Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG ved Rechtsanwalt Dr. Ulrich Sander, Eisenführ, Speiser & Partner, Martinistrasse 24, D-28195 Bremen (Tyskland), til prøvelse af dom afsagt den 6. oktober 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-356/02, Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), støttet af Krafft SA.

Appellanten har nedlagt følgende påstand:

Dommen i sag T-356/02 afsagt den 6. oktober 2004 (⁽¹⁾) af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) ophæves, for så vidt den ikke gav appellanten medhold.

Anbringender og væsentligste argumenter:

I den foreliggende sag skal det afgøres, om der foreligger en risiko for forveksling i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker af 20. december 1993. Retten var af den opfattelse, at der er en risiko for, at den spanske offentlighed vil forveksle de omhandlede varemærker »KRAFFT« (nationale, spanske varemærker) med det ansøgte EF-varemærke »VITAKRAFT«. Som begrundelse for sin dom har Retten udtrykkeligt henvist til sin egen tidligere dom i sag T-6/01 (Matratzen Concord mod KHIM – Hukla Germany (MATRATZEN)), der blev stadfæstet ved Domstolens kendelse af

28. april 2004 i sag C-3/03 P). Efter appellants opfattelse handler denne sag imidlertid om noget helt andet, som ikke kan sammenlignes med de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag. I Matratzen-sagen var der tale om et (kolliderende) varemærke, der var sammensat af tre enkelte ord »Matratzen Markt Concord«, der (ligeledes af den spanske offentlighed) efter Rettens opfattelse blev forvekslet med det spanske nationale varemærke »Matratzen«, hvorved det særlige ved sagen var, at det ældre spanske varemærke »Matratzen« var registreret for varerne »madrasser«. Det tyske ord »Matratzen« var altså blevet monopoliseret som varemærke i Spanien, fordi det tyske ord åbenbart ikke fremtrådte som beskrivende for de spanske forbrugere. Sådanne varemærkerettigheder kan efter appellants opfattelse imidlertid kun tillægges et begrænset beskyttelsesomfang i et harmoniseret Europa i forbindelse med en indsigelsessag vedrørende en EF-varemærkeansøgning, således at der altså først må stilles spørgsmålstejn ved »MATRATZEN«-dommen, hovedsageligt på grund af dens tendens.

Endvidere har appellanten fremdraget forskellene mellem de omhandlede tegn i den foreliggende sag i forhold til »MATRATZEN-sagen«, for i sagen om varemærkeansøgningen »VITAKRAFT« skal den spanske forbruger begrebsmæssigt, skriftbilledligt eller lydligt adskille begyndelsesbestanddelen »VITA« fra det samlede tegn »VITAKRAFT«, hvilket der ikke ses at være nogen grund til. Endelig har appellanten også nævnt mulige problemer, der kan opstå for den frie bevægelighed for varer, hvis tendensen i »MATRATZEN-dommen« ikke bliver korigeret sagligt korrekt.

(⁽¹⁾) EUT C 314 af 18.12.2004.

Slettelse af sag C-410/02 (⁽¹⁾)

(2005/C 45/34)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse af 25. oktober 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-410/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland, skal slettes af registeret.

(⁽¹⁾) EFT C 7 af 11.1.2003.

Slettelse af sag C-50/03 ⁽¹⁾

(2005/C 45/35)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 9. november 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-50/03, 1. Simrad GmbH & Co. KG, 2. Kongsberg Simrad AS mod Ministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur Mecklenburg-Vorpommern, (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Rostock), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.5.2003.

Slettelse af sag C-194/03 ⁽¹⁾

(2005/C 45/38)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 19. oktober 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-194/03, Georg Friedrich Baur jun. som eksekutor i boet efter Georg Friedrich Baur sen. mod Hauptzollamt Kiel, (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 6.9.2003.

Slettelse af sag C-95/03 ⁽¹⁾

(2005/C 45/36)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 8. november 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag 95/03, Vincenzo Piliago mod Centre public d'aide sociale de Bruxelles, C.P.A.S. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal du travail de Bruxelles), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 101 af 26.4.2003.

Slettelse af sag C-345/03 ⁽¹⁾

(2005/C 45/39)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 29. november 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-345/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 20.9.2003.

Slettelse af sag C-146/03 P ⁽¹⁾

(2005/C 45/37)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse af 17. november 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-146/03 P, Philip Morris International Inc. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 146 af 21.6.2003.

Slettelse af sag C-35/04 ⁽¹⁾

(2005/C 45/40)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 24. september 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-35/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storher-tugdømmet Luxembourg, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 20.3.2004.

Slettelse af sag C-50/04 ⁽¹⁾

(2005/C 45/41)

(Processprog: portugisisk)

Ved kendelse af 18. november 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-50/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 20.3.2004.

Slettelse af sag C-238/04 ⁽¹⁾

(2005/C 45/44)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 2. december 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-238/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 190 af 24.7.2004.

Slettelse af sag C-106/04 ⁽¹⁾

(2005/C 45/42)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 29. november 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-106/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 94 af 17.4.2004.

Slettelse af sag C-263/04 ⁽¹⁾

(2005/C 45/45)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 2. december 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag 263/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 201 af 7.8.2004.

Slettelse af sag C-163/04 ⁽¹⁾

(2005/C 45/43)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 25. oktober 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-163/04, Franz Werner mod Finanzamt Cloppenburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 30.4.2004.

Slettelse af sag C-382/04 ⁽¹⁾

(2005/C 45/46)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 18. november 2004 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-382/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storher-tugdømmet Luxembourg, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004.

RETEN I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 7. december 2004

i sag T-240/02, Koninklijke Coöperatie Cosun UA mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(»Landbrug — fælles markedsordning — sukker — afgift på
C-sukker, der afsættes på det indre marked — told — anmod-
ning om fritagelse — billighedsklausul i henhold til artikel
13 i forordning (EØF) nr. 1430/79 — begrebet import- eller
eksportafgift — lighedsprincippet og retssikkerhedsprincippet
— billighed«)

(2005/C 45/47)

(Processprog: nederlandsk)

I sag T-240/02, Koninklijke Coöperatie Cosun UA, Breda
(Nederlandene), ved advocats M. Slotboom, N. Helder og J.
Coumans, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
ved X. Lewis, som befuldmægtiget, bistået af advocat F.
Tuytschaever, og med valgt adresse i Luxembourg, angående en
påstand om annullation af Kommissionens beslutning REM
19/01 af 2. maj 2002 om afvisning af en anmodning om fritagelse
for importafgifter, som Kongeriget Nederlandene havde
indgivet til fordel for sagsøgeren, har De Europæiske Fællesska-
bers Ret i Første Instans (Femte Afdeling), sammensat af afde-
lingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. García-Valdecasas
og K. Jürimäe; justitssekretær: fuldmægtig J. Plingers, den 7.
december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissio-
nens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 247 af 12.10.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 13. december 2004

i sag T-251/02, E mod Kommissionen for De Europæiske
Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — løn — udlandstillæg — dagpenge —
bosættelsespenge — godtgørelse af rejseudgifter ved tiltræden
af tjenesten og af flytteudgifter — indkaldelsessted — artikel
4, 5, 7, 9 og 10 i vedtægtens bilag VII — annullations-
søgsmål — erstatningssøgsmål)

(2005/C 45/48)

(Processprog: fransk)

I sag T-251/02, E, tjenestemand ved Kommissionen for De
Europæiske Fællesskaber, Bruxelles (Belgien), ved advocats G.
Vandersanden og L. Levi, mod Kommissionen for De Euro-
pæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: J. Curall, bistået af D.
Waelbroeck, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en
påstand dels om annullation af ansættelsesmyndighedens
afgørelse af 29. august 2001 om at fastsætte Bruxelles som
sagsøgerens hjem- og indkaldelsessted og om at afslå at betale
udlandstillæg, bosættelsespenge, dagpenge, rejsegodtgørelse
samt flytteudgifter i forbindelse med dennes tiltrædelse, dels
påstande om betaling af morarenter og om tilkendelse af erstat-
ning, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsfor-
manden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij og N.J.
Forwood; justitssekretær: fuldmægtig I. Natsinas, den 13.
december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Hver part bærer sine omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 247 af 12.10.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 14. december 2004

i sag T-317/02, Fédération des Industries Condimentaires de France (FICF), Confédération Générale des Producteurs de lait de brebis et des Industriels du Roquefort, Comité Economique Agricole Régional »fruits et légumes de la région Bretagne« (Cerafel) og Comité Interprofessionnel des Palmipèdes à foie gras (CIFOG) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Fælles handelspolitik — Verdenshandelsorganisationen (WTO) — forordning (EF) nr. 3286/94 — handelshindringer — tilberedt sennep — afslutning af undersøgelsesproceduren vedrørende handelshindringer — Fællesskabets interesse)

(2005/C 45/49)

(Processprog: fransk)

I sag T-317/02, Fédération des Industries Condimentaires de France (FICF), Paris (Frankrig), Confédération Générale des Producteurs de lait de brebis et des Industriels du Roquefort, Millau (Frankrig), Comité Economique Agricole Régional »fruits et légumes la région de Bretagne« (Cerafel), Morlaix (Frankrig) og Comité Interprofessionnel des Palmipèdes à foie gras (CIFOG), Paris (Frankrig) ved advokats O. Prost og J. Jacquot, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: P.-J. Kuijper og G. Boudot, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2002/604/EF af 9. juli 2002 om afslutning af undersøgelsesprocedurerne vedrørende handelshindringer som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 bestående af Amerikas Forenede Staters (USA) handelspraksis i forbindelse med importen af tilberedt sennep (EFT L 195, s. 72), har Retten (Første Udvidede Afdeling), sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne P. Mengozzi, M.E. Martins Ribeiro, F. Delhousse og I. Labucka; justitssekretær: H. Jung, den 14. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Sagsøgerne betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 323 af 21.12.2002.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 14. december 2004

i sag T-332/02, Nordspedizionieri di Danielis Livio & C. Snc, Livio Danielis og Domenico D'Alessandro mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Toldunion — fællesskabsforsendelse — svig — cigaretsmugleri — fritagelse for importafgifter — forordning (EØF) nr.1430/79 — artikel 13: billighedsklausul — begrebet »særlige forhold«)

(2005/C 45/50)

(Processprog: italiensk)

I sag T-332/02, Nordspedizionieri di Danielis Livio & C. Snc (Trieste, Italien), Livio Danielis (Trieste) og Domenico D'Alessandro (Trieste) ved avvocato G. Leone mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først X. Lewis og R. Amorosi, derefter Lewis, bistået af avocat G. Bambara, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en principal påstand om annullation af Kommissionens beslutning REM 14/01 af 28. juni 2002 om afslag på en anmodning fra Den Italienske Republik om at fritage sagsøgerne for importafgifter, og en subsidær påstand om, at det fastslås, at der kan gives delvis fritagelse for den toldskyld, der svarer til disse afgifter, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. Garcia-Valdecasas og J.D. Cooke; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González, den 14. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Sagsøgerne bærer deres egne og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 7 af 11.1.2003.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 23. november 2004****i sag T-376/02, O mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾****(Tjenestemænd — vedtægtens artikel 78 — invalidepension — invaliditetsudvalg — sammensætning — erhvervssygdom)**

(2005/C 45/51)

(Processprog: fransk)

I sag T-376/02, O, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles (Belgien), ved advokats J. Van Rossum og J.-N. Louis, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: J. Curall, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 14. januar 2002 om at tildele sagsøgeren en i henhold til artikel 78, stk. 3, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber fastsat invalidepension, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Lindh, og dommerne R. García-Valdecasas og J.D. Cooke; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González, den 23. november 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionens afgørelse af 14. januar 2002 om at tildele sagsøgeren invalidepension annulleres.

2) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 22.2.2003.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS**den 13. december 2004****i sag T-8/03, El Corte Inglés, SA, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾****(EF-varemærker — figurmærket EMILIO PUCCI — indsigelse rejst af indehaveren af de nationale figurmærker EMIDIO TUCCI — delvist afslag på registrering)**

(2005/C 45/52)

(Processprog: italiensk)

I sag T-8/03, af El Corte Inglés, SA, Madrid (Spanien), ved advokat J. Rivas Zurdo, mod Kontoret for Harmonisering i det

Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: P. Bullock og Montalto), den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Emilio Pucci Srl, Firenze (Italien), ved advokaterne P.L. Roncaglia, G. Lazzeretti og M. Boletto, angående en påstand om annullation af den afgørelse, der blev truffet den 3. oktober 2002 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 700/2000-4 og R 746/2000-4) om en indsigelse rejst af indehaveren af de nationale figurmærker EMIDIO TUCCI mod registrering af figurmærket EMILIO PUCCI som EF-varemærke, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne A.W.H. Meij og N.J. Forwood; justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González, den 13. december 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 70 af 22.3.2003.

Sag anlagt den 12. oktober 2004 af Luciano Lavagnoli mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**(Sag T-422/04)**

(2005/C 45/53)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 12. oktober 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Luciano Lavagnoli, Berchem (Luxembourg), ved advokats Gilles Bounéou og Frédéric Frabetti, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af listen over tjenestemænd forfremmet i forfremmelsesåret 2003, for så vidt som sagsøgeren ikke er opført herpå, samt følgelig af de aktstykker, der dannede grundlag for denne afgørelse.

2. Subsidiært: annullation af tildelingen af forfremmelsespoints i forfremmelsesåret 2003 for så vidt angår sagsøgeren.

3. Retten træffer afgørelse om omkostninger, udgifter og honorarer, og tilpligter Kommissionen at afholde disse.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45, tilsidesættelse af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 45, tilsidesættelse af vejledningen i bedømmelse og forfremmelse af tjenestemænd og tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling. Sagsøgeren har desuden anført, at forbuddet mod usaglig sagsbehandling er tilsidesat, at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten og at der foreligger magtmisbrug. Sagsøgeren har også anført, at der er sket tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning og af reglen *patere legem quam ispe fecisti* samt tilsidesættelse af omsorgspligten.

Appelkammerets afgørelse:

Annulation af den anfægtede afgørelse hvad angår tjenesteydelserne »finansielle analyser, kapitalinvestering, forsikringsvirksomhed« i klasse 36. I øvrigt afvises klagen.

Søgsmålsgrunde:

Misforståelse af kravene i artikel 74, stk. 1, første punktum.

Fejltagtig fortolkning af artikel 7, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 5. november 2004 af Eurohypo AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag T-439/04)

(2005/C 45/54)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 5. november 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Eurohypo AG, Eschborn (Tyskland), ved Rechtsanwalt M. Kloth, Hamburg (Tyskland), og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 6. august 2004 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R-829/2002-4) annulleres i det omfang klagen afvises.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-vare-mærket: Eurohypo AG

EF-varemærket, der søges registreret: Ordmærket EUROHYPO for tjenesteydelser i klasse 36 (finansiell virksomhed, valutarisk virksomhed, ejendomsmæglervirksomhed, finansielle tjenester, finansiering, finansielle analyser, kapitalinvestering, forsikringsvirksomhed).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på EF-varemærkeansøgningen vedrørende alle de ansøgte tjenesteydelser.

Sag anlagt den 8. november 2004 af Éditions Odile Jacob SAS mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-452/04)

(2005/C 45/55)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 8. november 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Éditions Odile Jacob SAS, Paris, ved avocats Wilko an Weert og Olivier Fréget.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede beslutning annulleres, idet den bekræfter tilsidesættelserne af de betingelser og de forpligtelser, som Lagardère blev pålagt ved beslutning af 7. januar 2004.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning af 30. juli 2004 om godkendelse af Wendel Investissement som køber af de interesser, som Lagardère afhændede i overensstemmelse med Kommissionens beslutning af 7. januar 2004 om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen⁽¹⁾ (herefter »beslutningen om overensstemmelse«). Fusionen blev godkendt med forbehold af, at Lagardère afhændede visse interesser, nemlig Editis. Sagsøgeren afgav uden held et tilbud om at overtage Editis.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet for det første gjort gældende, at den anfægtede beslutning blev truffet på grundlag af en rapport fra en mandatar, der ikke var udfærdiget i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i punkt 15 i bilag II til beslutningen om overensstemmelse. Ifølge sagsøgeren var den pågældende mandatar navnlig ikke uafhængig af Editis, hvilket var i strid med den forpligtelse, der påhvilede Lagardère i henhold til beslutningen om overensstemmelse.

Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte sin forpligtelse til at føre tilsyn med afhændelsen af Editis, idet den tillod, at der blev gennemført en procedure til udvælgelse af købere, der var diskriminerende og konkurrenceforvridende. Ifølge sagsøgeren skulle Kommissionen have krævet, at der blev gennemført en udbudsprocedure, der var gennemsigtig, objektiv og ikke forskelsbehandlede potentielle købere. Kommissionen burde desuden ikke godkende ordlyden af aftalen om fortrolighed mellem Lagardère og de potentielle købere, herunder sagsøgeren, hvorved disse hindredes i at indbringe søgsmål for domstolene. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen burde have skredet ind og korrigeret proceduren, da sagsøgeren henledte dens opmærksomhed på tilsidesættelserne af EF-traktatens konkurrenceregler. Kommissionen nægtede endelig sagsøgeren den minimumsbeskyttelse, hvortil denne som berørt tredjeperson anså sig for berettiget.

Sagsøgeren har for det tredje påberåbt sig, at Kommissionen begik en åbenbar fejl ved vurderingen af overholdelsen af de betingelser, der i beslutningen om overensstemmelse er fastsat med hensyn til køberen. Ifølge sagsøgeren er køberen ikke et selskab, der er i stand til at genskabe en effektiv konkurrencesituation.

Sagsøgeren har endeligt påberåbt sig en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

(¹) Sag COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP (EUT L 125, s. 54).

Sag anlagt den 22. november 2004 af Au Lys de France mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-458/04)

(2005/C 45/56)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. november 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Au Lys de France, Le Raincy (Frankrig), ved avocat Guy Lesourd.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissions beslutning af 17. september 2004 annulleres med alle de deraf følgende retlige konsekvenser.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren drev en detailforretning i lufthavnen i Paris/Charles de Gaulle. Sagsøgeren har klaget til Kommissionen over det misbrug af dominerende stilling i henhold til artikel 82 EF, som den offentlige virksomhed Aéroports de Paris har udøvet på markedet for tildeling af offentlige lufthavnskoncessioner af kommerciel karakter.

Ved den anfægtede beslutning har Kommissionen meddelt sagsøgeren, at klagen ikke synes at have en interesse for Fællesskabet, der er stor nok til at berettige, at der indledes en formel undersøgelse.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren for det første gjort gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl samt anlagt et åbenbart fejlagtigt skøn ved vurderingen af, om der foreligger en tilstrækkelig fællesskabsinteresse. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen begået en fejl, idet den konstaterede, at der ikke forelå en tilstrækkelig fællesskabsinteresse til at gå videre med en undersøgelse af sagen, og ligeledes ved at konstatere, at der foreligger en passende beskyttelse af sagsøgerens rettigheder ved de nationale domstole.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at begrundelsen var utilstrækkelig og dermed en tilsidesættelse af artikel 253 EF, idet Kommissionen ikke havde besvaret forskellige punkter i sagsøgerens argumentation.

For det tredje har sagsøgeren anført, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 82 EF, idet Kommissionen har nægtet at undersøge klagen, selvom der ifølge sagsøgeren er tale om misbrug af en dominerende stilling.

Sag anlagt den 22. november 2004 af Jorge Manuel Pinheiro de Jesus Ferreira mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-459/04)

(2005/C 45/57)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. november 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Jorge Manuel Pinheiro de Jesus Ferreira, Bruxelles, ved avocat Georges Vandersanden.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annulteration af Kommissionens afgørelse af 18. marts 2004 om at indplacere sagsøgeren i lønklasse A5, løntrin 3.
- Kommissionen tilpligtes at betale differencen mellem det vederlag, der svarer til en indplacering i lønklasse A5, løntrin 3, og det, der svarer til en indplacering i den højere lønklasse, hvilket beløb tillægges moranter 5,75 % p.a. fra den 1. december 2002.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen, ansøgte om en stilling på niveau A5/A4 inden for området skat og told. Han blev udvalgt og indplaceret i lønklasse A5, løntrin 3. Sagsøgeren har anfægtet denne sidstnævnte afgørelse, idet han har gjort gældende, at han er særligt kvalificeret og råder over exceptionelle kvalifikationer, hvorfor han burde have været indplaceret i lønklasse A4. Sagsøgeren har på dette grundlag anført, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved anvendelsen af vedtægtens artikel 31.

Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at hans ret til kontradiktion er tilsidesat, idet sagsøgte ikke har givet ham mulighed for at fremkomme med sit synspunkt forud for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.

Endelig har sagsøgeren anført, at der er sket tilsidesættelse af artikel 253 EF, idet han har anført, at den anfægtede afgørelse ikke er begrundet, eller subsidiært, ikke er tilstrækkeligt begrundet.

Sag anlagt den 6. december 2004 af Cristina Asturias Cuerno mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-473/04)

(2005/C 45/58)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 6. december 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De

Europæiske Fællesskaber af Cristina Asturias Cuerno, Bruxelles, ved letrados en ejercicio Ramon García-Gallardo og Alicia Sayagués Torres.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens afgørelse af 26. august 2004 om at afvise sagsøgerens klage af 27. april 2004 annulleres
2. Det fastslås, at sagsøgeren har ret til at få udbetalt udlandstillæg samt de øvrige dertil knyttede ydelser
3. Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren i den foreliggende sag bestrider den administrative myndigheds afgørelse om, at hun ikke er berettiget til udlandstillæg.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren fremsat følgende retlige anbringender:

- Kommissionen har begået en retlig fejl og har foretaget en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder, idet den i den anfægtede afgørelse ikke har anerkendt, at det arbejde, som sagsøgeren har udført som assistent for et medlem af Europa-Parlamentet, skal anses for at have karakter af tjeneste for en international organisation, som efter vedtægten udgør en undtagelse fra referenceperioden.
- Kommissionen har foretaget en åbenbar urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og nærmere bestemt af sagsøgerens personlige situation, idet den har fejlvurderet og fejlberegnet hendes referenceperiode i Bruxelles, eftersom denne kun udgjorde 4 år og 11 måneder.
- Tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling. Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionens undladelse af at kvalificere tjeneste, der er udført af en assistent i Parlamentet, som tjeneste for en international organisation, er i strid med den praksis, der følges af andre fællesskabsinstitutioner. Kommissionen har således tilsidesat princippet om ligebehandling, for så vidt som den ikke har anerkendt det arbejde, som sagsøgeren har udført for European Mortgage Federation, som tjeneste, der er udført for en international organisation, idet Kommissionen selv tidligere har anerkendt dette.

Sag anlagt den 10. december 2004 af Pergan GmbH, Bocholt (Tyskland) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-474/04)

(2005/C 45/59)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. december 2004 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Pergan GmbH, Bocholt (Tyskland), ved Rechtsanwälte M. Klusmann og F. Wiemer.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens beslutning af 1. oktober 2004 (SG-Greffe (2004) D/204343) annulleres for så vidt angår det heri indeholdte afslag på at fjerne alle henvisninger til sagsøgeren i den endeligt offentliggjorte udgave af Kommissionens bødebeslutning af 10. december 2003 i sag COMP/E-2/37.857 – Organiske peroxider.
2. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Med den anfægtede beslutning har Kommissionen delvist afvist sagsøgerens begæring af 13. juli 2004 om fjernelse af enhver omtale af, at sagsøgeren skulle havde gjort sig skyldig i noget konkurrenceretsstridigt forhold, i den endeligt offentliggjorte udgave af Kommissionens bødebeslutning af 10. december 2003 i sag COMP/E-2/37.857 – Organiske peroxider.

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren for det første gjort gældende, at der ved offentliggørelsen af en bødebeslutning ifølge artikel 21 i forordning nr. 17/62 kun må ske angivelse af de involverede parter. Eftersom sagsøgeren ikke var adressat for bødebeslutningen, er det forbudt Kommissionen at offentliggøre de konstateringer, den har foretaget vedrørende sagsøgeren. Kommissionen burde endvidere ikke have truffet en konstaterende beslutning til ugunst for sagsøgeren. Efter sagsøgerens opfattelse giver forordning nr. 17/62 ikke Kommissionen kompetence til at træffe en sådan beslutning, og Kommissionen kan ikke godtgøre nogen legitim interesse heri. Sagsøgeren har endelig anført, at princippet om en effektiv domstolsprøvelse, som er fastsat i artikel 47, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er blevet tilsidesat. Sagsøgeren har tilføjet, at selv om Kommissionen har foreholdt virksomheden omfattende overtrædelser af konkurrencebestemmelserne, har Kommissionen undladt at rette den anfægtede beslutning til den, og har dermed indskrænket dens adgang til retsbeskyttelse.

Sag anlagt den 23. december 2004 af Bodegas Franco-Españolas, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-501/04)

(2005/C 45/60)

(Det sprog, stævningen er affattet på: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. december 2004 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Bodegas Franco-Españolas, SA, Logroño (Spanien), ved advokat María Emilia López Camba.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 25. oktober 2004 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 513/2002-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret og den anden part i sagen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket:	Sagsøgeren.
EF-varemærket, der søges registreret:	Ordmærket »ROYAL« for varer i klasse 33 (alkoholholdige drikke, dog ikke øl).
Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Compania General da Agricultura das Vinhas do Alto Douro SA.
Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Det portugisiske figurmærke »ROYAL BRANDE«, nr. 122.170, EF-ordmærket »ROYAL FEITORIA«, nr. 418.301, og det internationale ordmærke »ROYAL OPORTO WINE COMPANY (PORTUGAL)«, nr. 174.788, for varer i klasse 33.
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Medhold i indsigelsen på grundlag af EF-varemærke nr. 418.301 og afslag på registreringsansøgningen.
Appellkammerets afgørelse:	Afslag på klagen.
Søgsmålsgrunde:	Urigtig fortolkning af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94.

III

(Oplysninger)

(2005/C 45/61)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 31 af 5.2.2005

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 19 af 22.1.2005

EUT C 6 af 8.1.2005

EUT C 314 af 18.12.2004

EUT C 300 af 4.12.2004

EUT C 273 af 6.11.2004

EUT C 262 af 23.10.2004

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
